

List izhaja
dvakrat na mesec.

Posamezna št. 75p

Naročnina
mesečno 1 50 D.Rokopisi se ne
vračajo.Netrankirana pisma
se ne sprejemajo.

VOJNI INVALIDI

Državna licijska knjižnica
LjubljanaPoština plačana
v gotovini.Uredništvo in
upravnštvo v
Št. Peterski
vojašnici.

Glasilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.

Naš zakon sprejemajo.

Iz Beograda prihajajo vesti, da vlada sprejema naš tako težko pričakovan invalidski zakon.

Po dolgem času smo s svojimi vsestranskimi intervencijami vendar spravili naše vprašanje na tehtnico odločitve. Intervencija pri Nj. Vel. kralju je pripomogla do vzvišenega posredovanja in do uresničenja tako težko pričakovanih želj. Vprašanje je sedaj, ako se bodo vse naše ponovno izražene vsestranske želje in potrebe obistinile.

V tem vprašanju ne smemo biti optimisti. Poročila o kakovosti našega bodočega zakona niso zadovoljiva.

Načrt ministrstva za socialno politiko že ni vseboval veliko naših nujnih potreb. Ko pa je dotični načrt prešel preko ministrskega sveta, je bil predložen skupščini zopet prikrajšan v smislu budžetarnih možnosti tako, da je postal zopet nov projekt.

V detajle vsebine se ne moremo še spuščati, ker še ni obelodanjena. Sicer so prinesli nekateri dnevni listi kratke izvlečke, ki pa ne bele-

žijo nobenih posebno važnih stvari. V glavnem vemo le toliko, da se sicer pokojnine nekoliko povišajo, nasprotno pa ostane veliko najvažnejših potreb pozabljenih. Položaj invalidov trafikantov se ne izboljša, glede agrarnega vprašanja se daje zelo malo pažnje, v prejšnjem načrtu zamišljen samostojen narodni fond, iz katerega bi se stekale vse potrebe po invalidskem zakonu, se postavlja pred upravo posebnega oddelka ministrstva za socialno politiko.

Ne samo, da niso uzakonjene naše važne zahteve, niti ministrskih se ni upoštevalo v polni meri.

Kakor izgleda se invalidsko vprašanje neče nikdar rešiti pravilno.

Mesto pravičnega socialnega invalidskega zakona imamo pričakovati nek reakcionaren stvar, ki bo invalide in vojne žrtve še nadalje pokopaval.

Mi se v prihodnji številki vrnemo na to vprašanje natančneje.

koršnih se poslužujejo le ljudje, ki jim mar samo lastna korist. Pod temi razmerami in s takimi možni delamo za moralni uspeh. Izprevidite, ali je rešitev v organizaciji s katero obrača dr. Goršič, ali pod vodstvom odbora, ki se bori za Vas.

Izmed delegatov se čujejo glasovi, da se tov. Ušanu sploh ne da več besede.

Nato stavljata tov. Jenko in Mušek nekatera vprašanja glede pravil, neke zadeve v invalidu v Celju in slučaja pred Vrhnjskim sodiščem, kar se zavrne k točki slučajnosti.

Tov. Poteko vpraša ako je tov. Ušan pravilno poverjen za delegata, na kar odgovarja tov. Belinc, da se ga mora verificirati, ker je pooblaščen in da po krivdi delegata izvršnega odbora ni izvoljen.

Tov. Špan prečita zadevno točko o pravilih. Odloči se na občnem zboru.

Tov. Mrvaljevič iz Beograda pozivlja tovariše naj pri volitvi novega odbora trezno mislijo, da izvolijo voditelje, ki bodo znali delati v dobrobit vojnih žrtev. Nato se pride k raznoterostim:

Tov. Novak: Pismeni predlogi naj se obravnavajo sedaj in stavijo v resolucijo.

Tov. Špan predlaga odsek za sestavo resolucije.

Ker so predložene resolucije, ki so jih predložile nekatere podružnice precej slične, se vzame za podlago le Celjska.

Tov. Jenko pripominja, da je vstaviti v načrt resolucije odstavek glede invalidskega almanaha, glede ugodnosti voženj po železnicah, oprostitev taks in poštlin in za ohranitev Celjskega invalidskega doma. Neki dr. Rajšp v Celju že povprašuje, kdaj bo izpraznjen tamkajšnji invalidski dom. Vsled tega je veliko razburjenje med invalidi. Pravica invalidskih domov naj se uzakoni. Tudi se sliši o ponovni redukciji invalidov. Invalidske nadpregledne komisije so delale veliko krivic. V nov zakon mora priti enaka pravica za voznje po železnicah za vdove, kakor za invalide. Legitimacije naj se čimprej izdajo. Tov. Mir vpraša, kako bo določeno v novem zakonu glede podelitve zemlje. Odgovori mu tov. Mrvaljevič iz Beograda, mu razjasni naše zahteve in kaj predvideva načrt. Podružnica naj pošlje vlogo.

Tov. Poženel se pritožuje, da se od železnice oddaljenim invalidom ne povračajo prevozni stroški. Plačevati so morali od 100—200 Din, akoprav pet let ne dobe toliko pokojnine. Bil je slučaj, da je moral invalid plačati svoje priče po 125 Din. Odgovori se, da je v tem oziru že intervenirano in da mora država po zakonu vse te izdatke kriti. Naj se vsi slučajji popišejo in naznanijo.

Tov. Krušič pripomni, da je treba vse take račune predložiti invalidskemu odseku, kjer je obljubljeno, da se vse ukrene za poravnavo.

Tov. Jelen kritizira, da se trgajo odstotki trafikantom. Imajo samo še 5% provizije. Na ta način bodo morale dati vojne žrtve trafike nazaj. Provizija se mora povišati.

Tov. Štefe povdarja, da se iz dosedanje debate lahko sestavi resolucija, ki se predloži občnemu zboru. Predlaga 5 članov za sestavo. Izvolijo se tov. Žabkar, Orel, Jenko, Špan, Rus, Grčar in Belinc.

Drugi dan ob pol 9. uri otvori podpreds. tov. Štefe dobro obiskan občni zbor. Poleg izvršnega odbora, delegatov in zastopnikov iz Srbije, je bilo navzočih tudi mnogo članov, iz katerih se je pojavila protistruja. Občni zbor sta posetila tudi veliki župan g. Šporn in bivši načelnik inval. odseka g. dr. Breclj, ki sta bila navdušeno pozdravljena. Izvoljen je bil najprvo predlagani verificacijski odbor, ki je pregledal in podal izjavo o pooblastilih. Protistruja je klicala: »Kje je Ušan, delegat iz Ljubljane?«

Poročilo o delegatski anketi in občnem zboru.

Dne 1. in 2. marca t. l. sta se vršila letošnja anketa in občni zbor izvršnega odbora v Ljubljani. Prisotni so bili delegati vseh podružnic razun šestih in sicer niso poslale delegatov podružnice: Cvetkovci, Kozje, Murska Sobota, Ribnica, Slovenska Bistrica, Stari trg pri Ložu. Na delegatski anketi, ki jo je otvoril ob 3. pop. podpredsednik tov. Štefe, je bil najprvo formiran verificacijski odbor za uveljavljanje pooblastil delegatov. V ta odbor so bili postavljeni: tov. Krušič, Špan in Ušan.

Tov. Štefe in Krušič protestirata proti priznanju delegatske pravice tov. Ušanu, ki ni bil po čl. 48 pravil kot tak izvoljen na podružničnem zboru. Tov. Štefe stavlja predlog, da se sploh vsak delegat, ako ni postavljen na podružničnem občnem zboru, odstrani. Tov. Ušanu so se očitala dejanja proti udruženju in se ga je pozivalo, da se odstrani. Zato se je tov. Ušan, ki je bil poslan za delegata ljubljanske podružnice odstranil s protestom in s pridržkom pravice, da bo prihodnji dan nastopil na občnem zboru in dobil besedo. Postavijo se za overovatelje zapisnika tov. Orel, Žabkar in Rus.

Nato je bil predlagan za predsednika občnega zbora, ki se je vršil drugi dan, tov. Rus iz Bleda. Po prečitaniu zapisnika zadnje ankete in občnega zbora vpraša tov. Jenko iz Celja za pojasnilo glede brezplačnega izdajanja zdravniških spričeval za poslabšanje vojnih hib. Zadeva se pojasni, na ta način, da je bila intervencija do sedaj brezuspešna, ker tega ne predvideva zakon. Tov. Jenko predlaga to vprašanje urediti v ministrstvu. Tov. Jenko vpraša tudi glede monopolskega denarja in sicer zadnjega obroka, na kar mu tov. Štefe pojasni, da je bilo 70% istega pridržanih v Beogradu za invalidsko zadrugo.

Tov. Špan iz Metlike želi pojasnila glede zadeve Debeljakove, kateremu je izrazil neki funkcionar, da ni treba vlagati prošenj preko udruženja. Zadeva med tov. Debeljakom in Žagarjem še ni pojasnjena in se bo poročalo po razčiščenju.

Po neki zahtevi korekture od strani tov. Stenderja iz Trbovelj se zapisnik zadnje ankete soglasno odobri.

Tov. Štefe povdarja, da je poročilo upravnega odbora natisnjeno v Vojnem Invalidu, kjer naj ga delegati prouče in stavijo jutri na občnem zboru svoje želje za pojasnila. Kar pa se tiče bodočega dela je stvar novega odbora, ki naj ga izvolijo delegati. Izbirajo naj med ljudmi,

ki gredo za napredek, ali onimi, ki gredo za vplivom gotovih činiteljev.

Odbor je imel ugled napram središnemu odboru, ki je znal ceniti njegovo delo. Držal se je lanske resolucije. Nastopal je proti nesocialnim dejanjem. Stal je solidarno v boju, izpadnik je bil samo tov. Ušan, ki preklicava danes kar je z obema rokama podpisoval rekoč, da je bil zapeljan. Gotovo ne od onih tovarišev, katerim je na lanskem občnem zboru tako vehementno dokazoval krivice, ki se nam gode.

Prevezel sem boj napram dr. Goršiču v prepričanju, da smo parirali že veliko sunkov, in je borba upravičena. Predsednika tov. Tomca, ki ste ga lani izvolili, je prisilil, da je moral kot uradnik odložiti funkcijo v odboru. Gledal je in gleda še kako bi izpodbil cel odbor in vporablja vsa sredstva proti njemu. Odbor ni klonil tilnika pariral je vse sunke in stal v težki borbi. Le omahljivec Ušan stoji danes v protiborbi napram svojim tovarišem. Danes hoče razbiti občni zbor. Zelo je naiven. Vi delegati ste merodajni, vi razbijajte, cenite in sodite.

Tov. Rus je predlagal v verificacijski odbor mesto tov. Ušana, tov. Stenderja.

Nato govori tov. Krušič o razmerah s katerimi se je imelo boriti udruženje in odbor, posebno pa nekateri odborniki.

Tovariši Vi vsi veste kake borbe smo imeli celo leto. Borili smo se za svoje pravice in smo naleteli na očitana. Posebno mene zadeva največ predbacivanja. Očita se mi celo, da sem zaslužil milijone.

Veseli me, da kažejo ravno na mojo osebo, ker iz tega sledi, da sem v resnici nekaj delal, sicer bi ne imel nihče nič kritizirati. Iz vsega tega pa morem samo reči, da sem reducirán iz službe, zato ker nisem klonil tilnika in sem se boril za Vaše pravice. Svojih ne maram in jih ne rabim. Ko je bilo 30 invalidov vrženih iz službe na cesto, sem jih šel branit. Zastavil sem brez dopusta pot v Beograd in uničil sem, kar je bilo mogoče. Nisem ubranil sebe, ker ni bila to moja namera, veseli me pa, da so dobili nazaj borni kruh po večini vsi reducirani invalidi, za katere smo poduzeli borbo.

Bil je uspeh dela. Ko sem prišel nazaj sem dobil dekret, da sem reducirán. Ne potegujem se nič za se, da se to popravi. Odklanjam službo od osebe, ki je nam invalidom osovražena. Tudi ne izkoriščam borbe v izboljšanje svojega položaja. Dobili pa so se ljudje, ki Vas 15000 vojnih žrtev izdajajo za skorjice kruha.

Tudi tov. Ušan se je poslužil sredstev, ka-

Tov. Štefe pozdravi navzoče posebno pa g. velikega župana dr. Šporna, bivšega načelnika g. dr. Breclja, delegata Mrvaljeviča in Pantiča, katera sta došla prvi kot delegat središnjega odbora, drugi pa kot delegat izvršnega odbora iz Skoplja želeč, da bi nesli dobre utise iz današnjega občnega zbora. Nato je imel približno sledeči pozdravni nagovor: »Želim, da bi bila skupščina manifestacija naših zahtev in teženj. Dolžnost naša je, da se spominjamo naših tovarišev, ki težko čakajo rešitve položaja. Spominjajmo se tudi preminulih, vstanimo v znak sožalja in jim zakličimo »Slava jim!« Pozdravljamo našega najvišjega protektorja Nj. Vel. kralja Aleksandra I. in Nj. Vel. kraljico Marijo. Pozdravljamo in zahvaljujemo se Nj. Vis. kraljeviču Juriju našemu dobrotvorcu.

Predlagam, da se odpošljejo udanostne brzojavke v Beograd.

Nadalje se zahvaljujem vsem drugim dobrotvorcem udruženja in jim izrekam najpristranejšo zahvalo. Klici: »Živjo!«

Preide na prvo točko volitev predsednika občnega zbora. Po predlogih delegatov je bil soglasno izvoljen tov. Rus iz Bleda, ki je takoj prevzel vodstvo občnega zbora, zahvaljujoč se za poverjeno mu mesto in je prosil delegate za kratka ter stvarna poročila in debate, da se ne bi zbor preveč zavlekel.

Prečital je pozdravne brzojavke tov. Nediča iz Beograda in izvršnega odbora iz Sarajeva, katerim so delegati močno ploskali.

Navzoče je opozoril na čl. 17 društvenih pravil, po katerem imajo pravico debatiranja in glasovanja samo delegati.

Tov. Belinc izjavlja, da smatra tov. Ušana, za polномоčnega delegata, ker tudi več drugih delegatov ni bilo izvoljenih na podružničnih skupščinah, pač pa samo pooblašeni.

Tov. Štefe. Čuli ste predgovornika, ki pravi, da Vas več drugih ni izvoljenih za delegate in predlog za priznanje Ušana kot delegata. (Klici: Ne!) Prosim, da naj bodo delegati parlamentarni in mirni in da naj dobi tov. Ušan besedo in naj razloži, kar ga teži, kot delegat pa nima pravice nastopati.

Tov. Mrvaljevič predlaga, da bi ljubljansko podružnico zastopal predsednik.

Tov. Rus predlaga predsednika tov. Kosmača.

Tov. Kosmač vpraša zakaj se ne prizna tov. Ušana.

Tov. Rus predlaga verifik. odboru naj ugotovi kateri delegati so pravilno izvoljeni. (Medklici in protesti!)

Nato čita tov. Belinc zapisnik lanskega občnega zbora.

Tov. Jenko se je oglasil po prečitaniu, kje je bivši predsednik tov. Tomc, kaj je z invalidi učenci, zakaj ni bilo več širših sej in da se je premalo delalo za zakon. Odgovarja mu tov. Štefe zakaj je moral tov. Tomc odložiti predsedstvo in sicer vsled prve točke lanske resolucije, ker je bil v to kot uradnik stavljeni pred alternativo glede službe. Radi invalidov učencev je izvršni odbor storil svojo dolžnost v smislu resolucije. Širše seje so se vršile po potrebi, izvršili pa sta se tudi 2 delegatski anketi prva radi kongresa v Splitu, druga pa radi zadrugarstva.

Samo ob sebi je razumljivo, da je izvršni odbor nastopal vedno v prvi vrsti za zakon.

Tov. Jenko prosi objasnitve rešenja glede invalidov učencev v Vojnem Invalidu in želi, da bi bilo več širših sej.

Tov. Rus predstavi obč. zboru pravkar prišedšega velikega župana g. Šporna, ki je bil najpristraneje pozdravljen. G. Šporn se je zahvalil in izjavil naj mu bo dovoljeno pozdraviti občni zbor in mu želeči mnogo uspeha. Rekel je: Gospodje Vi veste iz lastnega dela, da je stara stvar: »Pomagaj si sam in drugi ti bodo pomagali.« Kar je mogoče iz moje strani bom storil. Zelo so težavne razmere. Svesti ste si, da ste žrtvovali zdravje in življenje za državo, zato vam mora država pomoči. Zato bom delal z vsemi močmi na to, da se Vam država in javnost obdolži, kakor ste zaslužili. Sodili boste potem gospodje, kako bom svojo obljubo držal. Pri meni boste našli odprta vrata in tudi druge želje bom izpolnil v kolikor bom mogel na svojem uradnem mestu. Prosim organizirajte se in delajte sami tako, da bo imelo vaše delo moč in bo cela javnost čutila in uvaževala vaše zahteve. (Viharno ploskanje.) V tem oziru vam ponovno zagotavljam svojo pomoč in želim najboljšega uspeha. (Živjo klici.)

Tov. Rus se mu zahvali za prekrasne besede s toplim priporočilom, da smemo v slučajih potreb potrkati na njegova vrata.

Ker ni imel glede zapisnika zadnjega obč. zbora nihče več nič pripomniti, je bil soglasno odobren.

Tov. Štefe govori k točki poročilo upravne odbora o glavnih potezah dela, ki ga je vršil izvršni odbor. V prvi vrsti se je boril za zakon, o katerem bo dal delegat središnjega odbora izčrpnje poročilo. Drugo velikopotezno delo, ki si ga je začrtal izvršni odbor je, zadrugarstvo. Na žalost se ni moglo izpeljati veliko vprašanj, ker so vedno metali gotovi faktorji polena pod noge. Delo naj delegati razvidijo iz tajniškega poročila, ki je itak natisnjeno v Vojnem Invalidu in naj sodijo.

Tov. Krušič čita tajniško poročilo, ki je v celem obsegu že objavljeno v predidoci številki pod naslovom: »Poročilo uprave izvršnega odbora.«

Zatem pa je tov. Rus pozdravil g. dr. Breclja, da je s svojim delovanjem pokazal pravo srce za vojne žrtve. (Splošno odobravanje.)

Ker ni imel k poročilu tajnika nihče nič pripomniti, je tov. Serbec poročal o stanju blagajne po bilanci, ki je tudi natisnjena v zadnji številki Vojnega Invalida.

Za nadzorni odbor je poročal predsednik tov. Osana, da so se vsi sklepi glede denarnega poslovanja vršili sporazumno, postali so sporni med obema odboroma le 3 slučaji, ki so se pa potom obojestranskih dokazov povoljno rešili v dobrobit udruženju. Jamči za to, da so se dohodki in izdatki pravilno vknjiževali, o čemur spričuje poročilo uradnega revizorja. Predlaga, da se izreče absolutorij.

Nato izjavlja še delegat središnjega odbora tov. Mrvaljevič, kake težave so stavljene središnjem, kakor izvršnim odborom pri njihovem delu. Država ne da invalidom, kar jim je dolžna. Vsi invalidi so pozvani, da aktivno sodelujejo pri reševanju svojih vprašanj, v organizaciji potem bo solidna in močna. Drugo kar jamči za uspeh je solidarnost, zato naj ima vsak pred očmi, da delamo za skupno stvar. Invalidi Slovenije bodo brezdvomno vse te pogoje izpolnili, kakor ostali tovariši iz drugih teritorijev. Glede zakona zagotavljam, da smo delali. Poznam tudi vaše zastopnike iz Slovenije, poznam njihovo delo in ga cenim. Imejte tudi vi to v obziru, zato postopajte pri izbiranju ljudi, ki vas bodo zastopali zelo objektivno. Nadejam se, da vam uspe. Živelj! (Splošno odobravanje.)

Tov. Rus predlaga obč. zboru, da izvoli vel. župana g. Šporna, g. dr. Breclja in g. dr. Ježa častnim članom udruženja. G. Šporn: Še enkrat vam želim najboljšega uspeha k zborovanju. (Živjo klici.) Gospodje, vi me preveč obsipate z laskavimi priznanji. Izvoliti me nameravate celo za častnega člana. Prosim da ne. Gg. dr. Jež in dr. Breclj sta veliko pokazala s svojim delom, a jaz še nisem. Ako navajate 2 do 3 slučaje mojega dela, to še ni nič. Zato prosim, da ne sklepate o tem, kar se tiče mene. Če bom res nekaj napravil in imel kaj uspeha za vas, potem sodite drugo ali tretje leto. Hočem si najprvo nekaj zaslužiti potem bom tudi z veseljem in zadovoljstvom sprejel vaše priznanje. (Veliko odobravanje.) Nato se je g. veliki župan odstranil.

Tov. Rus otvori debato o izvestju upravne odbora.

Tov. Dolar vpraša, zakaj dobe samo eni invalidi uverenja za znižano vožnjo in ako ima izvršni odbor kako besedo pri podeljevanju trafik?

Tov. Štefe mu pojasni, da ima izvršni odbor svojega zastopnika v komisiji za trafike, ki ima svoj glas poleg drugih zastopnikov v 5 članski komisiji. Trikratne polovične vožnje pa izdaja središnji odbor, ki jih pa ne more izdati onim, ki še nimajo članskih knjižic s sliko. Zato je v interesu članstva, da izvrši popisnice.

Tov. Tolar se pritožuje proti protežiranju neinvalidov pri trafikah od strani finančnih oblasti.

Dr. Turk izjavlja, kako se je izjavil minister o lokalih za trafike. Po naši zahtevi ne more delati atentata na privano lastnino in rekvirirati lokalov. Brez lokala, pa se trafika ne podeli. Ko smo zahtevali postavitev novih lokalov in kioskov, se je izgovarjal, da ni kreditov. Tukaj tiči vzrok neuspehov.

Besedo dobi tov. Ušan. Najprvo se sklicuje na priče o tem kar bo izpovedal. Navedel je nek

slučaj Baumgartnerja, ki ni dobil polovične vožnje vsled zabranitve po tov. Krušiču. Nasprotno pa, da so jih drugi dobili.

Dalje očita tov. Krušiču in Štefetu, da sta predpisala za svoja potna računa v Beograd preveč dijet. Izvršni odbor je nakazoval sebi nagrade. Tov. Štefe je zmetal veliko denarja za statistiko. Posojila so dobivali odborniki sami, drugim jih niso hoteli dajati. Invalidski denar se ni razdelil med članstvo.

Tov. Osana, kot predsednik nadzornega odbora zavrača očitke potvorbe potnih računov. Pozove tov. Ušana naj navede slučaj. Dnevnice in vožnjo sem zaračunal in odmerjal natanko po predpisih, ki jih imajo državni uslužbenci.

Tov. Ušan navede, da je videl enkrat v pisarni pisati tak potni račun. Kot pričo navaja prof. Modica. (Ki ga pa že nad 2 leti ni v odboru.)

Tov. Krušič in Štefe zahtevata glede teh očitkov razsodišče.

Tov. Osana. Glede voženj in dijet bomo prišli na čisto. Kar pa se tiče nagrad so se iste res nakazale po nalogu in navodilih zadnje delegatske ankete onim odbornikom, ki niso honorirani. Kar se je naročilo, se je zgodilo.

Tov. Novak: Denar od koncesij za gostilne naj bi šel v podružnične blagajne. Kritizira tudi, da specialne pregledne komisije niso vpoštevale invalidskega žalnega dne 19. oktobra.

Tov. Osana pojasni o prihodih koncesij. Denar je v največji meri namenjen za zadruge in zato naložen, ter za posojila podpore.

Izvršni odbor je stavljen pred alternativo razrešitve. Ali pred razsodišče, ali za razrešitev dolžnosti.

Tov. Mrvaljevič. Naj se ne ozira na osebnosti. Povdarja, da pozna odbor kot delaven in vzoren.

Tov. Rus. Prepričan sem, da je večina delegatov na pravem stališču. Pomisliti je treba, da ste ljudem naročili, da morajo s telesom in kruhom braniti naše pravice in so postali tudi žrtve. Takemu odboru, ki si pusti za pravico odjedati kruh je treba dati zaupanje. Dajmo odboru absolutorij s pohvalo.

Pri glasovanju za absolutorij je dobil odbor vse glasove razven tov. Ušana za razrešitev in večino za pohvalo.

Pride se na volitev predsednika.

Po pravilih se sestavi najprej kandidacijski odbor iz 6 članov. V ta odbor so bili izvoljeni tov. Jenko, Žabkar, Žerjav, Novak, Špan in Krepek. Postavi se tudi 2 skrutinatorja. Po razdelitvi listkov delegatom sledil je odmor in kandidacijski odbor se je podal v stranske prostore.

Po kratkem odmoru je tov. Špan naznanil listo kandidatov za bodoči izvršni odbor in sicer sledeči: Upravni odbor: Ivo Sterle, dr. Ernest Turk, Franc Belinc, Ivan Vuk, Miha Serbec, Franc Krušič, Ciril Lavrič, Mirko Osana, Vinko Jerman in Feliks Dornik. Namestniki: Dr. Rape, Ludovik Štepic, Karl Hlupič, Fricko Juvan in Ivo Peček.

Nadzorni odbor: Slavko Benedik, I. Plehan in I. Mlekuž.

Namestnika: Tomc in Jus.

Po prečitaniu te liste nastal je velik hrup od nasprotne struje, ki je postavila svojo kandidatno listo in je zahtevala glasovanje tudi o njej.

Toda na glasovanju je bila enoglasno sprejeta po kandidacijskem odboru sestavljena lista. Predsedstvo občnega zbora je nato prevzel nov predsednik izvršnega odbora tov. Matko Štefe, pozdravljen od delegatov in večine navzočih. Zahvalil se je za izvolitev sledeče: Tovariši! Prevzamem predsedstvo, ker ste bili toliko na mestu, da ste uvideli situacijo in ste izvolili odbor, ki ga smatram sposobnega voditi udruženje v Sloveniji.

Težko je stališče, ki je v zvezi z mojim mestom. Ni to korito kakor si kdo predstavlja. Toda prevzamem to mesto, ker nočem kloniti pred slabici. (Živjo klici) Ne bojim se borbe, še manj kakor v prošlem letu. Apeliram pa na tovariše, da podpirajo delo izvršnega odbora, ker tako bo mogoč uspeh. Treba je izvoliti še delegate za kongres, ki se bo vršil o Binkoštih v Ljubljani.

Izvoljeni so bili za kongres delegati iz podružnic Bled, Ljubljana, Logatec, Trebnje, Krško, Maribor, Celje, Dol. Lendava Ptuj in Jesenice.

Predsednik apelira na vse, da se lahko udeležijo kongresa, ker bo v Ljubljani.

Pri raznoterostih je bila sprejeta resolucija ki jo prinašamo v tej številki na drugem mestu.

Oglasita se še delegata iz Vrhnike, ki zahtevata oprostitev invalidov invalidskega davka in iz Celja, ki zeli, da se invalidske veselice oproste davkov.

Nato pa se oglasi k besedi tov. dr. Turk, ki konstatira žalostno dejstvo, da se je v udruženju pojavila struja, ki je po neutemeljenih intrigah zapeljana in neinformirana ter ruje proti lastni organizaciji. Delegati pa naj bodo prepričani, da bo izvoljeni izvršni odbor pripeljal organizacijo na pravo pot v smislu združništva in gospodarskega stremljenja. Če bo organizacija močna na znotraj bo kljubovala tudi zunanjim zaprekam.

Sklene se še, da se od gotovine udruženja napravi nedotakljiv fond v znesku 125.000 Din za osnivanje invalidske zadrage; kot podlago in da se zavzame potrebne korake, da bodo zdravniki dajali invalidom brezplačna spričevala za vojne hibe.

Enoglasno se sprejme, da se predlaga bodočemu kongresu v Ljubljani velikega župana g. Šporna, bivšega ravnatelja v ministrstvu g. dr. Ježa in bivšega načelnika invalidskega odseka v Ljubljani g. dr. Breclja za častne člane udruženja, za zasluge storjene vojnim žrtvam.

Tov. Mrvaljevič apelira na solidarno delo in se zahvaljuje za dobro poteklo zborovanje.

Tov. Štefe se zahvaljuje delegatu tov. Mrvaljeviču in izjavlja v imenu Slovenije, da bo stala vedno solidarno na strani tovarišev iz Srbije in Hrvatske.

Nato zaključí predsednik zborovanje.

*

V splošnem se razvidi iz letošnjega občnega zbora, da je bilo delo izvršnega odbora jako težavno, ker ga je ovirala dolgotrajna borba, v kateri so morali posamezniki veliko žrtvovati. Čudno kako se je mogla najti struja, ki je pričela rovariti in demagoško uničevati svoje lastno telo, to je stanovsko organizacijo.

Oni, ki so prevzeli vodstvo stanovske borbe so gotovo dokazali, da se zavedajo svoje odgovornosti in položaja.

Dokazali so svoje delovanje, ker so naleteli na zapreke, ki jim zadajajo občutke na njihovi lastni koži. Pokazali so s svojim nastopom na občnem zboru napram vsem, ki pravo mislijo in pokazal je tudi razjasnjen položaj, ki je vzbudil zaupanje v delegatih cele Slovenije, da so stvorili organizacijo dela, ne pa organizacijo slepomišnikov, ki iščejo v prvi vrsti svojih interesov in škodljivih protektoratov.

Da pa imamo pred seboj napredek in uspeh, za to jamči sodba delegatov, ki so izrekli svojo besedo na občnem zboru.

Blagajniško poročilo k bilanci za leto 1923.

podano na občnem zboru izvršnega odbora dne 2. marca 1924.

Ako sedaj primerjamo letošnjo bilanco z lansko vidimo, da so se naša aktiva pomnožila za ca. 150.000 Din, kar znači lep napredek v preteklem letu.

Kakor se pa množijo dohodki, tako se zvišujejo tudi izdatki. Poglejmo si kar po vrsti račun zgube in dobička.

1.) *Prejemki uslužbenecv:* razlika med lani in letos je zelo majhna in sicer Din 6.328.—, kar pri vedno rastoči draginji ni veliko. Plačanih ozir. honoriranih imamo samo toliko moči, kolikor nam dovoljuje naš finančni pravilnik.

2.) *Bolniška blagajna:* ker morajo biti po zakonu vsi nastavljeni zavarovani za slučaj bolezni, moramo plačati mi kot najemodajalec polovico premije.

3.) *Pisarniški in manipulacijski stroški:* pod to točko je razumeti vse izdatke za papir, tiskovine, pošto, čiščenje pisarne in stroške za statistiko, to je tiskanje kartotek in spisava članskih knjižic. Sedaj pa pridemo na glavnega in največjega izdatka, to je do

4.) *Potnih stroškov:* marsikdo bo naredil velike oči in zmajal z glavo, ter se vprašal, jeli bil tako velik izdatek res potreben? Takoj naj omenim, da so tu všteti vsi stroški za državni kongres v Splitu, k znašajo ca. 35.000.— Din. Velika je ta vsota, a neizogibna, saj je udeležba na kongresu obvezna gl. naših pravil, katere je potrdil minister za soc. politiko in zato si ne pustimo tudi od ljubljanske soc. politike z ozirom na ta izdatek ničesar predbacivati. Če se bo zdel udruženju kak izdatek potreben, ga

bo tudi storil, ne da bi prej vprašal za milostno dovoljenje g. Goršiča, čeravno on misli, da ima pravico vedriti in oblačiti v našem udruženju. Saj le pogosti skupni sestanki vojnih žrtev nas morejo prinesiti do končnega uspeha in cilja. Dalje so v tej točki všteti stroški dveh delegatskih anket, rednih potovanj na plenarne seje v Beograd in na občne zборе podružnic. Naj omenim še, da je revizor poslan nam od tukajšnje socialne politike, pregledal vse potne račune, ter konstatiral, da se poslužujemo najnižje, to je državne tarife za potovanja.

4.) *Pred raznimi stroški* so vknjiženi izdatki za invalidske znake. Po mojem mnenju spada pravilno ta točka pod aktiva, ker imamo znake še v zalogi, torej je protivrednost tu, a ker je bila ustavljena od revizije pod izdatke, smo jo tu tudi obdržali in to radi tega, da se nam ne bo mogoče zopet predbacivati o kaki »zloupotrebi«, sedaj pa ne samo novaca, temveč kar cele bilance.

5.) Pri podporah so upoštevane nagrade, katere je sklenila in dovolila zadnja naša delegatska anketa nekaterim članom izvršnega odbora za njih požrtvovalno delo pri udruženju. Te bore nagrade so bile tudi povod za že omenjeno revizijo, ki pa ni pokazala tega, kar je nekatera gospoda tako iz vsega srca hotela.

6.) *Vojni invalid* vsebuje izdatke za naše glasilo, všteti je tudi honorar uredništvu, ki znaša vsak mesec malenkost, 500 Din.

Dohodki.

Glavni naš vir, s katerim moramo pri našem obseznem obratu računati so:

Kinokoncesije: od lani so se pomnožile za 55.000 Din, to pa vstedi tega, ker smo dobili v Ljubljani se četiri kino, to je »Ljubljanski dvor.« Vedno moramo biti hvaležni tistem gospodom, ki so nam ta vir izpostavili in pokazali pravo pot, kako je razumen tozadev. Člen začasnega invalid. zakona. Zato je sklep izvršnega odbora, da današnji občni zbor predlaga invalidskemu kongresu med drugimi g. vel. župana Šporna, g. dr. Breclja in g. dr. Ježa za naše prve častne člane.

Ker pa vemo, da naša organizacija na kino prispevnik stoji in pada, zato jih bomo tudi skrbno čuvali, da nam jih ljudje, ki imajo zelo malo čuta za nas, oziroma smo jim trn v peti, ne bodo mogli vzeti. Zato pa tudi nikdar in pod nobenim pogojem ne bomo dopustili, da bi nam kak drug urad, pa bodisi to invalidski odsek ali pa soc. politika, delil milostno te odstotke, ki pripadajo edino nam in ki so tudi samo naše pravo. Veliko boja smo morali prebiti v preteklem letu, da smo obdržali to naše pravo, in zmagali smo na vsi črti. Vse intrige naših nasprotnikov niso nič pomagale. Poraženi popolnoma so se morali ali poskriti ali pa šteti težke novce. In prav tako bo znala naša organizacija braniti z vsemi sredstvi še vnaprej te naše redke pravice, ki jih še sploh imamo. Vse zaplotnike — lažiprijatelje pa pozivamo zadnjikrat: pustite nas pri miru, ako nam že nočete nič pomagati.

Kar se tiče drugih naših dohodkov, vidite, da so tako malenkostni, da ne pridejo dosti v poštev, čeravno bi mogli biti precej večji, če bi tudi podružnice storile svojo dolžnost — posebno glede članarine, ki se je od lani zmanjšala za celih 9.682.92 Din, kar se pa bo v prihodnjem letu zboljšalo, ko izdamo članske marke.

Glede monopolskega fonda pripomnim samo toliko, da je tu všteti tudi onih Din 81.000, ki smo jih imeli že v lanski bilanci pod rezervnim fondom. Ker po novem našem finančnem pravilniku traja bilanco leto od 1. jan. do 31. decembra in ne kakor preje od enega občnega zbora do drugega. Raditega je prišel ta znesek zopet v letošnjo bilanco. Zadnji davek, ki nam je pripadel od monopolskega fonda t. j. Din 60.000.— je še v Beogradu in še nimamo o njem obračuna, zato pride šele v prihodnjo bilanco.

H koncu predlagam, da se votira od prebitka znesek Din 125.000.— kot prvi temeljni fond za našo zadrugo, katero bomo ustanovili v Ljubljani.

Brzovjavni pozdravi.

Na letošnjem rednem občnem zboru dne 2. marca 1924 se je soglasno sklenilo odposlati Njegovemu Veličanstvu kralju Aleksandru I. in Njegovemu Visočanstvu kraljeviču Djordju brzovjavki sledeče vsebine:

Njegovemu Veličanstvu kralju Srbov, Hrvatov in Slovencev Aleksandru I. v Beogradu.

Invalidi Slovenije zbrani na redni letni izvršni skupščini pošiljajo svojemu Najvišjemu protektorju najodanejše pozdrave z vsklikom: Zivel naš narodni kralj!

»Njegovemu Visočanstvu kraljeviču Djordju Maršalat dvora v Beogradu.

Invalidi Slovenije zbrani na redni letni izvršni skupščini pošiljajo svojemu dobrotvorcu najodanejše pozdrave in kličejo: Živjo naš veliki dobrotvor!«

Dne 8. marca t. l. prejel je izvršni odbor v Ljubljani iz kabineta Njegovoga Veličanstva kralja sledeči odgovor:

»Predsedstvu skupščine udruženja invalidov v Ljubljani.

Njegovo Veličanstvo kralj se srčno zahvaljuje za pozdrave poslani z redne letne izvršne skupščine.

*Šef kabineta Nj. Vel. kralja,
Polномоčni minister,
Podpis.*

RESOLUCIJA

sprejeta na V. rednem občnem zboru Izvršnega odbora U. V. I. kraljevine SHS v Ljubljani dne 2. marca 1924.

1. Protestiramo proti nehumanitarnem delovanju šefa oddelka za socialno politiko dr. Goršiča napram invalidskemu Udruženju in invalidom in zahtevamo njegovo odstranitev iz tega mesta.

2. Apeliramo na Udruženje, da izda almanah s statističnimi podatki vsega materijala, ki je v zvezi z vprašanjem vojnih žrtev. Vsebuje naj podatke o številu invalidov v državi posameznih pokrajinah, organizacijah, članstvu, percentualnost invaliditet, bolezni, o stanju invalidskih domov in zdravilišč ter drugih institucij, o invalidskih davkih in državnih pomoči po posameznih pokrajinah, o umrljivosti vojnih žrtev, o številu vojnih žrtev v drugih državah in njihovi preskrbi, o učenju in izučanju naših invalidov in dece itd. Navedla naj bi se tudi imena vseh invalidskih dobrotvorcev. Za sestavo tega dela naj bi se določil pripravljalni odbor; kritje stroškov bi se dobilo iz podpor inseratov ali drugih sredstev.

3. Zahtevamo, da se dādo vsem vojnim žrtvam vozne ugodnosti po železnicah in parobrodih s primernim popustom. Podružnicam Udruženja naj se izda po ena temporerna karta za prosto vožnjo na službenih potovanjih članov ali najmanj za polovico. Tudi izvršnim odborom in središnjemu odboru naj se izdajo take karte.

4. Protestiramo proti nasilni redukciji invalidov državnih nameščencev, ker je protizakonita in zahtevamo takojšnji sprejem invalidov reduciranecv nazaj v državne službe v njihove prejšnje položaje.

5. Protestiramo proti znižanju procentov prodajalcem duhana, ker je s tem njihova existenca ogrožena ter zahtevamo, da se jim da procenete v višini 10 odstotkov, kakor so jih imeli pred vojno. Najodločneje zahtevamo, da se vse trafike v rokah nezaščitencev podelijo vojnim žrtvam.

6. Ne priznavamo krivičnega postopanja Špeciālnih komisij za pregled invalidov in zahtevamo revizijo ter ukinitvev vseh krivično izdanih odlokov. Zahtevamo tudi, da se postopa pri dokumentiranju invaliditet tako, kakor je mogoče dokazati z ozirom na nastale razmere po vojni in da se da vsakemu invalidu ponovna možnost in odlok, da doprinese naknadno dokaze.

7. Ker se pri pomočniških izpraševalnih komisijah dogajajo slučaji, da se invalidi vajenci ne ocenjujejo po zaslugah in zmožnostih vsled pristranosti nekaterih mojstrov in zavdanja radi skrajšanja učne dobe, zahtevamo, da se takim komisijam dodeli enega strokovnjaka, ki ga predlaga Udruženje, ki naj ima pravico glasovanja.

8. Zahtevamo, da se določijo vedno zadostni krediti za začetnike obrtnike, trafikante in prodajalce, ki naj dobe brezobrestna posojila ter podpore in to v večji meri kot do sedaj v svrhu nabave orodja in inventarja.

9. Invalidskemu Udruženju naj se dovoli prosta poštnina za vse službene pošiljatve.

10. Zahtevamo, da se za vse invalide ukine kuluk.

11. Pri delitvi zemlje iz agrarne reforme naj se vpoštevajo v prvi vrsti vojne žrtve. Dosedanje nepravilne razdelitve, kakor v Gornji Radgoni in Prekmurju naj se revidirajo in popravijo.

12. Vse invalide se mora oprostiti od plačevanja invalidskega davka, ker zanje kot take ne more imeti smisla.

13. Invalidske prireditve naj se oprostijo, ako so namenjene v prid vojnim žrtvam vseh taks.

14. Zahtevamo, da se takoj sprejme trajen invalidski zakon, ki mora vsebovati zares socialne in že večkrat od vojnih žrtev povdarjene določbe v svrhu omogočanja prave in poštene eksistence invalidov, vdov in sirot.

Klici!

Pozivljamo izvršni odbor udruženja, da v imenu vseh prizadetih tovarišev, ki so se jim zgodile krivice potom redukcij Specijalne invalidske komisije, vodi najbrezobzirnejši in najljutejši boj.

Tovariši, ako pademo v borbi za obstanek, izginemo iz sveta. Danes smo mi na vrsti, jutri boste pa vi. Kdo nam je porok, da ne bo tako? Kolikor jih ne bo reducirala smrt, ki v naših vrstah zanje brez odmora, jih bodo polagoma komisije.

Mogoče se pojavi kmalu zopet višji ukaz, da bo druga specijalna komisija reševala invalidsko vprašanje še enostavnejše kot sedanja in bode uredila še to, kar ni in ne bo s svojo prstjo pokrila — nevaležna nam domovina.

Žalibog, da se moram tako izraziti, a vojne žrtve nimamo niti toliko pravice v svobodni domovini, kakor zadnji zločinci. Najpropalejši hudodelec ima proti svoji obsodbi pravico zagovo-

ra in pritožbe. Nam pa se ta najzadnejša pravica odreka. Proti naredbi specijalnih komisij ni priziva.

Ali je znano na kompetentnih mestih in Središnjemu odboru v Beogradu, kako se je postopalo v praksi specijalne komisije v Sloveniji?

Ali misli središnji odbor preprečiti vse krivice?

Najkruteje se je postopalo v prečanskih krajih.

Naj čuje glas obsojenih vsa javnost. Ako so nas brezobzirno reducirali, naj vpoštevajo vsaj naše upravičene dokaze. Ako pa tega nočejo, potem naj vzamejo še to polovico našega pasjega življenja. S tem klicem se obračamo reduciranci do naših zaščitnikov pred vsem pa na Vzvišenega pokrovitelja vojnih žrtev Njegovo Veličanstvo kralja Aleksandra, da nam pomore.

F. Rus.

Grmele so gore . . .

Že nekaj tednov pred občnim zborom Izvršnega odbora se je pripravljalo. Gluhomenje je naznanjalo nevihto; vse je pričakovalo, kako udari strla in kogar zadene najbolj. Opozicija je rastla, bila je že kakor gora, in ni čuda, če je vsak, posebno pa invalidi v Ljubljani in okolici videl in znal, da je konec. — Starega Izvršnega odbora, namreč.

V tem grmenju pa je Izvršni odbor pripravljaval občni zbor mirno in vestno. Sestavljal je bilanec, pregledal letošnje delo, sestavil poročilo, razposlal okrožnice, poskrbel za dvorano, za prenočišča delegatom, povabil velmože ljubljanske na svoj občni zbor, tudi šefa socialne politike g. dr. Goršiča, da na svoja ušesa sliši delovanje in sad letošnjega dela, da na svoja ušesa pred vsemi delegati Slovenije lahko sliši kritiko o sebi, da lahko izreče pred vsemi delegati Slovenije uničujočo sodbo, da je bil dosedanji Izvršni odbor za nič in da treba novega, docela novega.

Ali ni ga bilo.

Prišel je g. veliki župan in iskreno pozdravil zbor, prišel je dr. Breclj, a g. dr. Goršiča ni bilo.

Morda je bilo pa tako bolje. Vsaj ni videl ostudnih obnašanj »opozicije«, ki je bila v oblasti alkohola. Vsaj ni slišal življenja invalidov, ki nočejo biti ljudje.

Izvršni odbor, ko je šel na občni zbor, je pričakoval, da bo slišal strašna razkritja o svoji korupciji, je pričakoval, da se ga strašno obtoži strašnih stvari. Sam ni vedel sicer, kakšnih, a gotovo morajo biti strašne, ker je bilo tako vse — pijano — tam zadaj, na »galeriji« namreč, ki niso bili delegati. Radoveden je bil ves Izvršni odbor, kaj se ga bo vse obdolžilo in drug drugega so spogledovali, češ, ali ni ta moj tovariš, član Izvršnega odbora manjši lopov od mene?

In glej! Veliko pričakovani trenutek je napočil. Urnobesno je kričala opozicija (ki je obstajala iz nedelegatov, iz ljubljanskih invalidov, ki niti pojma nimajo, kaj je organizacija in kaj žele od nje — in ropotala: »Ušanu besedo! Ušan ima besedo!« (Bil je to delegat ljubljanske podružnice, nekoč tajnik Izvršnega odbora, sedaj trabant gospoda, ki ne ljubi invalidov.)

Zadržali smo sapo. Tudi opozicija jo je zadržala, ko je vstal.

In ko je izrekel prvo besedo, mlasknil z jezikom, zmagonosno potresel z glavo, je bilo — glorijski konec.

Ničesar ni povedal.

Permejduš, prav ničesar, da bi se reklo: Izvršni odbor je koruptiven, falotski. Nego, Štefe in Krušič ne smeta biti več člana, dol z njima, zakaž, to pa se ne ve.

Opozicija pa je hrulila, rjovela, kričala, eden je celo žvižgal, kakor nekoč v avstrijskem parlamentu poslanci-razgrajaji.

Ko se je dajal absolutorij staremu Izvršnemu odboru, je vojvoda opozicije, g. Ušan, bivši tajnik Izvršnega odbora rekel, kakor je reklo veliko število delegatov:

»Odvezo s pohvalo.«

Opozicija ne »galeriji« je strmela. Pa ga je sam predsednik, ki ni bil iz opozicije, opozoril, da ne bo prav, če glasuje »pohvalo«, na kar je še-le rekel:

»No, pa s pohvalo blagajniku.«

(Morda zato, ker mu je nekoč izplačal — po nalogu in sklepu seje — brezobrestno posojilo, katerega konec, ali zadnji obroki so se mu spremenili (moralni) v podporo?)

Delegati in ves Izvršni odbor, ki so pričakovali senzacionalnih razkritij, so bili ob užitek. In iz jeze — naj mi tovariši delegati ne zamerijo, če mi sili pod pero hudomušen ton — so izvolili za predsednika Štefeta in ves ostali stari Izvršni odbor na novo, kot bi hoteli reči:

»Na, pa zanalašč boste Izvršni odbor, da vas bomo drugo leto lahko zopet malo pobrali.«

Pijana opozicija je sicer besnela, kakor besni alkohol, če je objel človeške možgane. In sredi tega hrušča, grmenja in trušča so delegati metali svoje glasovnice v klobuk in verifikacijski odbor jih je štel in predsednik je razglasil izid volitev. Opozicijo so bolela grla in nastal je mir. Zbor je zboroval dalje, opozicija pa je šla k Figovcu, da raskava grla umije in pomaže.

Tako se je končal naskok opozicije, ki v resnici ni opozicija, nego predpusna zabava — ker je bilo ravno na predpusno nedeljo.

Žalostno pri vsem tem špasu je le to, da se najdejo med invalidi v teh žalostnih časih, še neresne kreature, ki mislijo, da bo rešen s kričanjem in pijanostjo invalidski zakon in vse invalidsko vprašanje.

Žalostno je tudi to, da se takih ljudi poslužujejo tisti, ki bi radi zlomili energijo organizacije in iz Izvršnega odbora naredili sebi poslušno orodje. Žalostno je to, da baš taki gospodje podcenjujejo silo organizacije, ko vendar čutijo, da jim zlomi danes ali jutri vrat.

Grmele so gore . . . Niti dež ni padel, kaj še le toča. Vihar je bil, a še list se ni zmajal, kaj še-le da bi treščilo. Grmele so gore in mislili smo, da se bo rodila vsaj — miška. Ali glejte, pri vsem grmenju pa se je pojavil samo — U . . . šan pa že ne več.

Utisi z občnega zbora.

Centralno glasilo Beograjski »Ratni Invalid« je posvetil daljši članek o utisih iz našega občnega zbora dne 2. t. m. v Ljubljani, v katerem se zelo lepo izraža o delu izvršnega odbora.

Za poročilom o otvoritvi pričenja opisovati Ušanovo strujo invalidov, ki je hotela ovreči sedanji odbor in njegovo delo. In sicer se izraža takole:

»Nekoliko invalidov iz Ljubljane, podprtih od dr. Goršiča, je poskušalo ovreči harmonični in dostojanstveni ugled skupščine tovarišev slovenskih invalidov.

Sreča, da jim to ni uspelo, za kar se je zahvaliti veliki zavesti delegatov posameznih podružnic, kateri niso hoteli poslušati, da bi se občni zbor bavil s kako stvarjo, ki se tiče osebnosti. Niso pustili, da bi se na občnem zboru razpravljala druga vprašanja kakor ona, ki zadevajo skupno invalidsko stvar. Zato so takoj v začetku zavrnili vse spore, da jih reši razsodišče, ker niso marali, da ovirajo skupščino pri tolikih važnih vprašanjih dnevnega reda.

Kar se more z zadovoljstvom konstatirati, je jakost naše organizacije najboljši dokaz temu, da vse zapreke dr. Goršiča, da razbije Udrženje, niso imele zaželjenega uspeha, temveč nasprotno, učvrstile so organizacijo.

Birokrat starega kova si ne more misliti invalidske ustanove, v kateri ne bi on ukazoval in se mu ne bi vse slepo pokoravalo in poslušalo človeka, ki se ima zahvaliti za svoj položaj strankarski elastičnosti.

Na skupščino je bil povabljen tudi veliki župan dr. Šporn, ki je velik prijatelj invalidov.

Ceneč zasluge za invalide so delegati sklenili, da naj se sprejmejo dr. F. Jež, dr. Šporn in dr. Breclj za častne člane udruženja. To je najboljši dokaz, kako se invalidi spominjajo onih, ki so jim kdaj v najtežjih prilikah pomagali.

Konstatirati moramo, da je Izvršni odbor v Ljubljani najbolj organiziran in discipliniran, Pisarna Izvršnega odbora predstavlja večše urejeno napravo, katero lahko v tem pogledu zavidajo najboljši državni uradi.

To je tudi konstatiral vladni komisar, ki je pregledal blagajniške posle.

Konečno govori članek še o volitvah in prinaša nov odbor ter resolucijo, sprejeto na občnem zboru.

Društvo treznosti.

Društvo za gojitev treznosti v Ljubljani je bilo ustanovljeno dne 18. dec. 1923. Lastna pisarna, v kateri posluje začasno ena moč po 3 ure na dan, je pričela poslovati dne 10. januarja 1924 v invalidskem domu v Ljubljani.

V odbor so bili izvoljeni: predsednik: dr. Katičič Vladimir, sanitetni šef za Slovenijo; I. podpredsednik: dr. Goršič Franc, načelnik oddelka za socialno politiko v Ljubljani; II. podpredsednik: Kalan Janez, duhovni svetnik; tajnik: dr. Pirc Ivo, zdravstveni nadzornik; namestnik: Berdajs Josip; blagajničarka: Viktorija dr. Krajgherjeva; namestnik: dr. Lubec Milko, vladni svetnik in odbornik brez mandata Ašič Makso, cand. inž.

Društvo, katerega cilj je splošna treznost slovenskega ljudstva, je popolnoma nadstrankarsko in njegovo delo zgolj vzgojnega in humanitarnega značaja.

Udeještvo se je začelo najprej z organizacijo poljudnih predavanj po celi Sloveniji. Kot predavatelji bodo nastopali zdravniki, pravniki, učitelji, duhovniki, uradniki in ročni delavci. Predavanja bodo pojasnjavana s kinematografskimi in skioptičnimi slikami.

Izdalo je v samozaložbi več tisoč lepih dvo-barvnih lepakov in letakov, katere bo razposlalo v propagandne svrhe vsem šolam, društvom, župnim uradom in železniškim stanicam v Sloveniji.

Rednim sejam — katerih je bilo dosedaj 10 — se je pritegnilo kot sosvetovalce zastopnike raznih državnih oblasti, strokovnjake javne uprave socialnega vprašanja, trgovske in industrijske vede, vinogrdništva in kmetijstva, zastopnike kulturnih, prosvetnih in gospodarskih organizacij.

Pri razpravah se je razmorivalo tudi o tem, kako omejiti nadštevilne gostilne in to le one, ki ne odgovarjajo zdravstvenim predpisom, ki ne nudijo gostom tudi hrane in take, ki narod, zlasti ubožne sloje, zdravstveno, moralno, in gmotno upropaščajo.

Posebno pažnjo se bo posvetilo tudi vinarstvu, ki naj se ga reducira posebno tam, kjer ni dana rentabiliteta in kjer ni absolutnih

vinjskih leg. To pa se mora zgoditi na tak način, da ne bodo prizadeti pri tem utrpeli gromne škode.

Skrbelo se bo še posebno:

1.) da se dvigne izvoz domačega vina in omeji ali celo prepove uvoz tujega vina in žganih opojnih pijač;

2.) da bodo vinogradniki posvetili večjo pažnjo kvaliteti in kvantiteti pridelka;

3.) da se omogočijo kmetom moderne sušilnice sadja, ki bi jim donašale dovoljni dobiček;

4.) da se kar najvišje obdavčijo žgane opojne pijače in

5.) da se strogo izpolnjujejo gostilniško-policijski predpisi, posebno v kolikor se tičejo davanja opojnih pijač osebam pod 16. letom starosti in najsi bi bili v spremstvu starišev.

Z ozirom na zadnjo točko so prejeli društveni zaupniki po celi Sloveniji tozadevna navodila.

Društvo je odposlalo že okoli 50 vlog na razne oblasti v Ljubljani in Beogradu in že prve rešitve teh vlog so mu porok, da bo njegovo delo našlo tudi v širši javnosti umevanja in sodelavcev, katerim pijančevanje našega ljudstva ne more biti in tudi ni več postranska stvar.

Ljubljana, 7. marca 1924.

Dopisi.

Kaj je pokazal občni zbor?

(Dobili smo in pričujemo.)

Tovariš urednik sprejmi ta dopis v Vojnem Invalidu.

Ne morem molčati po tem, kar sem videl na občnem zboru. Velika je nezavednost, nebrzdanost invalidov podružnice Ljubljana, ne poznavajoč problema in pomena organizacije. Ali je mogoče pri resnih in zavednih invalidih takšna anarhija pojmov, kakor so jo pokazali na občnem zboru poslušalci?

Ljubljanski invalidi (večina seveda ne, nego znani kričači, op. ured.) mislijo, da je Izvršni odbor samo za ljubljanske invalide in da imajo samo oni besedo, a nikdo drugi. Zato so ustvarili opozicijo, ki je bila po obliki in načinu nastopa prava sramota za podružnico.

Jasno je, da člani Izvršnega odbora niso in ne bodo nikdar priljubljeni od nekaterih invalidov v Ljubljani, pa bodisi, da se ta Izvršni odbor menja vsak mesec. To pa zato, ker se želje in hrepenenja posameznikov, ki bi radi vsak dan denarno podporo, ali posojilo brez zanesljivih porokov, ali nove čevlje, ali obleko, ali prenog, ali moko in vrag ga vedi, kaj vse, ne izpolne in to po krivdi Izvršnega odbora. Pri podružnici ljubljanski so člani mnenja da treba dajati podpore vsak teden, a da bi kaj ustvarjali, prirejali, kakor na pr. Celje in Maribor, zato je tam vse preleno. Zato so se tudi angažirali in pisali letake proti staremu Izvršnemu odboru, poslali v Novomesto nekega celjskega invalida v svrhu agitacije. Od socialne politike so pa dobili na posodo celo pisalni stroj. (Šef socialne politike je g. dr. Goršič).

Ljubljanska podružnica, ki naj bi bila vzor vsem podružnicam, niti ne pouči svojih članov, da bi vedeli, kaj je občni zbor Izvršnega odbora.

Podružnične odbore volijo vsi člani podružnice. Izvršni odbor pa delegati podružnic, ker vse podružnice oziroma vsi člani Slovenije ne morejo priti. Kam bi z ljudmi in kdo bi kril stroške, če bi bilo tako. Zato pa vsak delegat od podružnice zastopa mnenje vseh ali vsaj večine članov podružnice, ki so ga na občnem zboru izbrali in za to določili. In če velja to za podružnico izven Ljubljane, velja tudi za ljubljansko podružnico. Zato je nesmisel, da se na občne zbere Izvršnega odbora sploh pripušča kdo razen delegatov. Delegat g. Ušan od ljubljanske podružnice je zastopal podružnico Ljubljana. Bil je ravnopraven član kakor vsi delegati, dasi ni bil izvoljen na občnem zboru. Zakaj potem tisti šunder od nedelegatov, ki so — bodimo odkriti — več škodovali opoziciji nego koristili, ki so podružnico Ljubljana postavili v nelepo luč. Kajti, ni res, kakor si morda kdo misli, da če sem invalid, da imam privilegij biti nesramen in živinski. Ravnotako se moram vesti dostojno človeku, kakor neinvalid, še bolj, jaz sem izšel iz ognja vojne z ranami. Z živinskim nastopanjem pa umažem vso mojo bojno slavo in čast.

Rad bi vedel, ali res treba prej piti korajžo in se je po barabski napiti, predno povem v pošteni zbrani družbi svoje nesoglasje s tem ali onim? Mislim, da se to opravi veliko lepše in

dostojnejše, če sem trezen in stvaren. Saj je kritika na mestu in celo potrebna. Ali le stvarna kritika, ki kaže napake in jih popravlja, a ne da bi grdila in mazala z nesnago samega sebe.

Ta nekvalificiran kraval na občnem zboru je udaril tiste, ki so inscenirali to opozicijo, to je jasno. Jasno pa je tudi, ako bi Izvršnega odbora sploh ne bilo, bi oni sami — dokler bi kaj bilo — zagospodarili s premoženjem, da bi bilo veselje — za nje, seveda. Dasi nisem član ljubljanske podružnice, vendar upam, da bo po tem dogodku vzela stvar v roke in izobrazila svoje člane. Tudi bo gotovo poskrbela, da bodo organizirani tudi inteligenti. Gotovo pa je, in to treba znati vsem, da Udruženje vojnih invalidov ni podporno društvo in da se invalidsko vprašanje ne reši z par kron cenejšim nakupom moke in čevljev itd., od katerih dobe (ker zahtevajo) tudi tisti, ki niso potrebni.

Opomba uredništva. O vprašanju podpor in takoiimenovanem masnemu razdeljevanju istih, bomo v eni prihodnjih številok podrobneje razpravljali. Kar se pa tiče članov podružnice Ljubljana, je velika večina izbornih tovarišev pri nji organiziranih. Tisto, kar so nekateri člani, na čelu z g. Ušanom uprizorili, ni tako hudo, če se pomisli, da je mnogo od razgrajčev sploh — nezavednih. — Ušanu pa ni zameriti, ker ni delal po svoji iniciativi. Gotovo mu je danes tega žal. Prosimo pa, da se oglasite še z drugimi članki.

Kakšni so uspehi.

(Dopis iz dežele.)

O naših uspehih moramo povedati to-le bridko resnico. Največ uspehov pri nas doseže vedno neizprosna smrt. Dan za dnevom slišimo vesti, da je ta ali ona vojna žrtev šla v prerani grob, po krivdi drugih. To so uspehi! Kar se tiče drugih uspehov, so pa na mrtvi točki. — Najbrž bodo ostali, dokler se vojne žrtve trdno ne oprimejo stanovske borbe in premagajo svoja nasprotstva.

Naše gibanje.

Slepem. Izvršni odbor je izposloval svoj čas od invalidskega zavoda v Zemunu nekaj usnja in potplatov za naše slepce. To usnje se je oddalo invalidskemu domu v Ljubljani, kjer so izgotovili 15 parov čevljev. Čevlji so namenjeni izključno za slepce, v prvi vrsti člane udruženja. Zato se pozivajo slepci naj pošljejo pismene prošnje izvršnemu odboru z navedbo številke velikosti noge. Izvršni odbor bo omenjenih 15 parov čevljev razdelil med najpotrebnejše.

Zahvala: Podpisani 100 odstotni vojni invalid se zelo lepo zahvaljuje velikodušnosti gospoda predsednika tuberkulozne lige dja. Ipavica našega okrajnega glavarja v Slovenjgradcu za izvanredno naklonitev podpore 200 Din. Bog plati velikodušnost našega okraj. glavarja. Roman Voh, vojni invalid.

Občni zbor podružnice Udruženja vojnih invalidov v Ormožu se vrši dne 13. aprila 1924 z običajnim dnevnim redom.

Občni zbor podružnice v Žireh se je vršil dne 24. februarja t. l. v Občinskem domu ob jako obilni udeležbi pod predsedstvom delegata tov. Krušiča. Tajnik poroča, da ima podružnica 140 članov. Iz poročila blagajnika je posneti 3930.50 dohodkov in 3356.00 Din stroškov. Starem odboru je bil podan soglasni absolutorij. Postavil se je kandidatni odbor, da sestavi listo odbornikov. Po kratkem odmoru je ta odbor predložil odborniško listo sestojeko za predsednika tov. Poženela. Odbor: Mrovlje, Gruden, Šubic, Drenik. Namestniki: Oblak, Leskovec, Razpet. Nadzorni odbor predsednik: Tavčar, Debeljak, Peternel. Namestniki: Kacin, Šubic. Odbor je bil soglasno izvoljen. Nato se je izvolil delegat za izvršni odbor tov. Poženel. Delegat Krušič je v dolgem govoru pojasnjeval delo udruženja za zakon in pa krivice, ki se delajo potom Specijalnih komisij v redukciji. Za tajnika se je določilo, da posluje vsako prvo nedeljo v mesecu dopoldan v prostorih predsed. Poženela. Dne 19. marca t. l., to je na sv. Jožefa priredimo veselico v Katoliškem domu na Dobračevi ob 4. uri popoldne z dvodejanko igro in tombolo z jako bogatimi dobitki. Vabimo tem potom vse člane in članice.

V *Kostanjevici* je bil občni zbor dne 24. februarja t. l. v šolskem postopju. Otvoril ga je

Poglejmo druge države, kako so preskrbele vojne žrtve. Mi pa smo zavrženi od prvega do zadnjega. Prosimo rešitve, toda zaman. — A vsaka stvari je enkat konec in bo tudi konec našega mizernega čakanja. Po časopisih čitamo same tolažbe. To so lepe tolažbe, a kaj pomažajo, ko so pa piškave in prazne. Celo lastni časopis nas tolaži s praznimi obljubami. Izvršnemu odboru bodi povedano, ne ozirajte se več na obljube. Povejte naravnost merodajnim gospodom, da stoji za vami velika vojska vojnih žrtev, ki so pripravljene iti solidarno v boj za dosego tako težko zasluženih pravic. Zakaj se šikanira invalide, vdove in sirote? Zato ker smo se žrtvovali za domovino? Naj bo naveden še en resničen uspeh. Vojna sirota Marjeta Zagoričnik je morala žrtvovati svojega sina domovini, zato pa zahteva in prosi za nakazilo pokojnine bolje rečeno milodara. Že ponovno je bila prošnja odklonjena. Na to so sledile pritožbe, zadnja se je oddala 29. V. 1924 ministru za socialno politiko v Beogradu. Do sedaj še reva ni prejela rešitve! To je uspeh!! Zagoričnik Jožef, Podlog, čaka že 19 mesecev na pokojnino. Najbrž bo dočakal prej smrt kakor pokojnino. To je strašno!! Koliko je prizadetih, ki ne prejema nobene pokojnine, niti milodarov ne. Sramota, da morajo nekdanji domovini zveti borci danes z družinami od lakote in obupa umirati. Kako se ravna z vojnimi žrtvami se najbolje vidi sedaj, ko deluje špeciialna komisija. Ko bi vsi tisti prizadeti invalidi nankrat prišli k komisiji in povedali svojo krivico, bi bil sodni dan. Če nima kdo natančnih dokazov, kje je postal invalid, pa se ga izbriše. Bodi omenjeno, da nam, ki smo bili na bojnem polju, ni bilo mogoče imeti svojo pisarno pri sebi. To so imeli le tisti služabniki, ki so bili na varnem in nas zdrave mladeniče noter tiščali. Dvakrat sramota, da se ne more rešiti invalidsko vprašanje.

Toda ura pride in bo končno bila tako glasno, da boste lahko merodajni gospodje slišali naš glas. Zahtevamo naš zakon po načrtu, ki je bil izdelan v Ljubljani leta 1922.

ob pol 9. uri dopoldne tov. Pavlenč ob srednji udeležbi. Konstatiralo se je, da je sedanji odbor ponovno vzbudil zanimanje v organizaciji. Vendar je v področju še več neorganiziranih. V letu je pristopilo 20 novih članov. Blagajniški prebitok izkazuje 276 Din 70 p. V nov odbor so izvoljeni: Predsed. Pavlenč, podpred. Juršič, tajn. in blag. Zalar, odbornika Jenškovec in Močanova, nam. Turk, Božič in Neža Štefanič. Nadz. odb. Sintič, Mojstrovic in Krapež, nam. Cunk in Pavčič. Poverjenica za Pirošico Baznikova. Delegat: Pavlenč. Sklene se pozvati en dan fotografa za splošno fotografiranje in napravo popisnic za legitimacije.

Na občnem zboru v Domžalah, ki se je vršil dne 24. februarja t. l. v gostilni pri Jožetu, je bil navzoč delegat iz Ljubljane tov. Juvan. Predsednik Štupica pozivlja člane naj se v bodoče bolj zanimajo za organizacijo. Blagajna izkazuje z ostankom članarine od leta 1922 skupaj 299 Din. Delegat Juvan je pojasnil delovanje izvršnega in središnega odbora. Tov. Koželj je očital nekatere nepravilnosti nastopov teh odborov. Izvoljeni so tovariši: preds. Štupica, tajn. Vodopivec, blag. Pichler, odb. Kovač, Cerar Marija in Koželj. Nam. Hafner in Rihtar. Nadz. odb. Sušnik, Peršolja in Loboda, nam. Vidergar. Pri raznoterostih so bile kritike proti špeciialnim komisijam in zavlačevanju zakona. Vprašanja je stavil tov. Koželj, ki je zavračal krivdo na središni in izvršni odbor. Delegat je pojasnil stališče. Za delegata podružnice je bil izvoljen tov. Koželj.

Podružnica v Logatcu je izvršila svoj redni občni zbor dne 24. februarja t. l. v gostilni pri Kuncu ob 1. uri pop. Po otvoritvi je predsednik tov. Poženel predstavil delegata tov. Serneca. Tajnik je pojasnil natanko o uspehu poslanih prošenj in vlog. Blagajnik špeciifira stanje blagajne v kateri je 607 Din gotovine. Tov. Sernee pojasni za naš zakon in proti redukcijam. Nov odbor je sledeči: Preds. Poženel, podpreds. Smole, tajnik Štravo, blag. Lampe. Odborniki: Maček, Rupnik, Istanec, Milavec, Leskovec. Nadz. odb. Menart, Urbas in Marija Žigon.

Murska Sobota. Občni zbor se je vršil dne 26. decembra 1923 v gostilni Flisarjevi. Predsednik tov. Bokalič je bil vsled boleznih odsoten, zato je zbor otvoril podpredsednik tov. Duh.

Tajnik Zrimski je poročal o delovanju podružnice, ki šteje 718 članov in članic. Dohodkov je bilo 7947 Din 45 p, izdatkov pa 5065 Din 45 p, ostanek 2882 Din 30 p. Tov. Duh je pojasnil vprašanje zakona in pozival na organizacijo ter naročbo glasila. Prijavilo se je takoj 8 naročnikov in nabralo precej za tiskovni sklad. Pri slučajnostih se je protestiralo proti nepravilnemu postopanju borze dela, ki ne upošteva v zadostni meri vojnih žrtev. Izvoljen je bil zopet stari odbor.

Podružnica Vel. Lašce je izvršila občni zbor dne 24. februarja t. l. Udeležba ni bila povoljna, kar so bili krivi veliki snežni zameti. Od izvršnega odbora je prisostvoval tov. Benedik. Tov. Prijatelj je povedal, da šteje podružnica 145 članov in da je imela razne težkoče v delovanju posebno vsled lokala, da se ni mogla popolnoma razviti. Blagajnik je poročal, da je bilo 698 Din 50 p dohodkov ter 514 Din 85 p izdatkov. Članarine je precej na dolgu. Tov. Benedik je v stvarnem govoru popisal položaj udruženja ter o delovanju za zakon. V nov odbor so izvoljeni tovariši: Preds. Prijatelj, upr. odb.: Kos, Praznik, Samsa in Novak, nam. Peterlin, Mencin in Zabukovec. Nadz. odb.: Gruđen, Lunder, Babnik in nam. Tišelj ter Ivančič. Delegat: Prijatelj.

Mokronoški občni zbor. Dne 17. februarja 1924 ob 10. uri dopoldne je otvoril v prostorih gostilne Franceta Jerič-a tovariš predsednik Vinko Hajmerle dobro obiskani podružnični občni zbor.

V kratkem predsedniškem govoru je razložil glavno delovanje podružnice. Spomnil se je tudi umrlega tovariša Martina Erjavca, na kar so člani vstali v znak sožalja.

Tovariš tajnik je poročal, da ima podružnica 120 članov in konstatira, da so se morali nekateri vsled malomarnosti pri plačevanju članarine črtati; sicer bi jih bilo lahko večje število. Pristopilo je 18 članov in 7 članic. Vendar je tajnik tovariš Kramaršič označil malomarnost gotovih tovarišev in tovarišic, ki se še sedaj ne zavedajo svoje lastne stanovske organizacije. Povdarjal je tudi, da naj se člani oklenejo našega glasila Vojni Invalidi.

Blagajnik tov. Šetina je poročal, da je imela podružnica dohodkov v letu 1923, 1.411 Din 45 p, in izdatkov 1295 Din 05 p ter čistega premoženja 116 Din 40 p. Staremu odboru se je dal soglasni absolutorij.

Odbor je bil izvoljen iz sledečih članov: preds. Joško Pleteršek, tajnik in blagajnik Roman Kramaršič, odb. Gorenc Anton, Knez Franc in Marvar Franc, nam. Ivan Novak, Karol Hočevar in Karol Odlazek. Nadz. odbor: Vinko Hajmerle, Frančiška Klemenčič in Marija Lovše, nam. Viktor Godnjavec in Alojzij Pirh.

Občni zbor v Zagorju je bil dne 17. II. t. l. pri Kovaču na Toplici. Predsednik Waland je kritikoval zakaj člani niso še izpolnili popisnic in predložili slik. Poročila tajnika in blagajnika sta bila vzeta z odobritvijo na znanje. Izvoljen je bil bodoči odbor iz tovarišev: predsednik Drnovšek, odborniki: Jeršin, Gluhak, Kösel, Veber Robavs in Antonija Jerneje, nam. Jurca, Sekošek, Tomelj. Nadzorni odbor: predsednik Waland odborniki: Kobilšek, Mladkovič in Marija Ranzinger. Delegat tov. Kösel. — Iz Ljubljane dospel odposlanec izvršnega odbora tov. Belinc je v dolgem govoru pojasnil delo za zakon, o specialnih komisijah, redukcijah in o splošnem položaju.

Občni zbor v Šmarju pri Sevnici je bil dne 24. februarja t. l. ob 9. uri dopoldne. Navzočih je bilo manj članov, kakor se je pričakovalo, najbrž je bil vzrok hud mraz. Predsednik Hochkraut je otvoril zbor s pozdravom. Nato je delegat poročal o pomenu organiziranega dela in bodočih ciljev udruženja. Tajnik in blagajnik sta poročala o podružničnem gibanju in položila račune dela. Članstvo je posebno kritiziralo redukcije specialnih komisij. V nov odbor so izvoljeni tovariši: Preds. Hochkraut, tajn. Sever, blag. Teraš, odborniki: Mastnak, Konhajzler, nam. Bernik in Kranjc. Za delegata: Konhajzler.

Članske knjižice. Nove članske knjižice so podpisane in se sortirajo. S posebnimi seznamami se bodo pričele takoj razpošiljati na podružnice, da jih razdele članom. Oni člani, ki še niso izpolnili popisnic in prinesli slik naj to takoj stori pri svojih podružnicah, ker do 1. julija t. l. morajo biti vse knjižice zamenjane z novimi. Stare članske knjižice in izkaznice se bodo po tem roku proglasile za neveljavne.

Uradni del.

Trafike so razpisane v uradnem listu z dne 15. t. m. št. 20 sledeče: Poljane št. 28, davčni okraj Novo mesto, Sv. Križ št. 10, davč. okr. Mokronog, Dane št. 5 davč. okr. Ribnica, Tribučje št. 12 davč. okr. Črnomelj, Laze št. 6 davč. okraj Novo mesto, Obločice št. 17, davč. okraj Lož, Begunje št. 24 davč. okraj Radovljica in Dolenja vas št. 86 davč. okr. Cerknica. Prošnje je vlagati pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Ljubljani.

Mesta slug so se razpisala pri okrajnih sodiščih v Slovenjgradcu, Šmarju pri Jelšah in Žužemberku. Pri rektoratu ljubljanske univerze je razpisano mesto sluge z letno plačo 900 Din in pripadajočimi draginjskimi dokladami. Za prva tri mesta je vlagati prošnje do 20. aprila t. l. in sicer za Slovenjgradec in Šmarje pri predsedstvu okrožnega sodišča v Celju, za Žužemberk pa pri predsedstvu okrožnega sodišča v Novem mestu.

Za mesto na univerzi pa je vlagati prošnje pri Rektoratu univerze v Ljubljani, do 20. marca t. l.

Razpis trafik Uradni list št. 17 od 5. marca t. l. razpisuje sledeče trafike: Čret št. 29, davč. okr. Celje, Okonina št. 29, davč. okraj Gornji grad, Dražni vrh št. 56, davč. okraj Št. Lenart, Dobrava št. 56, davč. okr. Slovenjgradec, Filovci št. 8, davčni okraj Dol. Lendava, Zimica št. 29, davč. okr. Sv. Lenart, Rogatec št. 150, davč. okr. Rogatec, Olimlje št. 19, davč. okr. Kozje, Hrastje-Mota št. 17, davč. okr. Gor. Radgona, Polana št. 15 davč. okr. M. Sobota, Plavč davč. okr. Maribor. Ponudbe je vlagati do 21. marca 1924 pri finančnem ravnateljstvu v Mariboru.

Razpis restavracije na kolodvoru v Bistrici-Bohinjsko jezero je v uradnem listu 17 od 5. III. t. l. Vršila se bo ponovna licitacija. V uporabo se da velika baraka na peronu, v kateri je bila carinarnica (velik prostor in 6 malih sob) brez inventarja. Oni, ki prevzame mora na lastne stroške izvršiti adaptacije, katere pa preidejo v last železnice. Vporaba traja 5 let. Prošnje z nprav. spričevalom, obrtnim listom in domovnico je vlagati zapečatene z naslovom Ponudba k št. 1560 I-24 za restavracijo Bistrica-Bohinjsko jezero najkasneje do 10. IV. t. l. ob 12. uri pri direkciji drž. železnic v Ljubljani. Informacije se dobe istotam.

OBJAVE SREDIŠNEGA ODBORA.

Na priziv nekega invalida proti odločbi specialne komisije, ki ga je reducirala, je odgovorilo ministrstvo za socialno politiko v Beogradu dne 13. 12. 1923 pod št. 126.422, da proti rešenju specialne komisije ni priziva.

O vseh odločbah specialnih komisij bo odločalo specialno invalidsko sodišče v Beogradu in izreklo končno odločitev.

Središnji odbor pa je podvzel vse korake, da se bo invalidom, ki so jim specialne komisije napravile nepravilne krivice dovolila obnova postopanja.

Pozivljajo se vsi invalidi, ki se nahajajo v državnih ali samoupravnih službah, da se po karti javijo središnjemu odboru v Beogradu in označijo, kakšno službo imajo, koliko plačo, od kdaj so v tej službi in ostalo kar žele.

Potrebno je izbrati ta material iz cele države, zato se priporoča, da tudi pododbori zbirajo te podatke in jih pošljejo središnjemu odboru.

Opomba: Izvršni odbor bo zbiral te podatke do 15. aprila t. l. Dotični invalidi-uslužbenici naj pošljejo zahtevane podatke kar izvršnemu odboru, da jih skupno izročijo v Beogradu.

Naši grobovi.

Umrli je član ljubljanske podružnice tov. Ivan Dolenc iz Cerkevne ulice št. 12. Bil je 100 odstotni invalid z dodatkom. Dne 9. marca t. l. so ga pokopali iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu v Ljubljani. Bodi mu ohranjen spomin.

Smrt četaša. Pododbor Udruženja Srpskih Četnika v Ljubljani nam javlja, da je umrl dne 15. t. m. v stalni vojni bolnici v Ljubljani podnarednik inženirske šole iz Maribora Andrija B. Velašević, brat invalida dobrovoljca majorja Bogdana Velaševića. Umrl je bil četaš. Boril se je za ujedinenje ter bil odlikovan. Kot zve-

stega neustrašenega vojaka je zadela bridka smrt med svojimi brati Slovenci. Bil je dne 17. t. m. ob 10. uri dopoldne položen k večnemu počitku v bratsko osvobojeno zemljo. Pogreba se je udeležila tudi deputacija invalidov.

VELIKA DEMONSTRACIJA INVALIDOV V BEOGRADU.

Ob sklepu uredništva smo prejeli sledečo brzojavko:

Beograd, 16. marca 1924. Danes se je vršil v veliki dvorani hotela »Slavija« impozanten zbor Udruženja invalidov skupno z rezervnimi oficirji. Vsi govorniki so naglašali pomanjkljivost invalidskega zakona in krivice, ki se gode invalidom.

Po končanem zborovanju so invalidi priredili po glavnih beogradskih ulicah velik demonstrativen obhod.

Natančnejše poročilo v prihodnji številki.

ZA TISKOVNI SKLAD SO DAROVALI:

Dernovšek Rudolf, Zagorje	Din 25.—
Kösel Ivan, Zagorje	Din 1.50
Kolman Alojz, Reštanj p. Rajhenburg	Din 4.—
Nesimenovani	Din 2.—
Mirtič Josip, Florjanska ul. 5 — Ljubljana	Din 5.—
Černe Paul, Wolfova ul. 3, Ljubljana	Din 5.—
Na občnem zboru podružnice v Dol. Logatcu se je nabralo	Din 47.—
Kovačič Ant., Selo 25, p. Moste-Selo	Din 200.—
Kranjc Anton, Sp. Laže 28 p. Loče pri Poličanah	Din 2.—
Habernik Marija, Stari trg p. Slovenjgradec	Din 1.—
Zore Joško, Sv. Petra c. 14 — Ljubljana	Din 7.—
Vodušek Rudi, Rakek	Din 10.—
Vabšek Jurij, Ptuj	Din 4.—
Trebušak Franc, Ilovica 23 — Ljubljana	Din 2.—
Podružnica U. V. I. Vrhnika	Din 20.—
Jerala Franc, Šmarje pri Sevnici	Din 11.—
Brandsteter Alojz, Gorenjavas p. Vel. Loka	Din 1.—
Šimic Rudolf, Zadvor 38, p. Hrušica	Din 1.—

Skupaj Din 348.50

Hotel 'Slon', Ljubljana

Moderno preurejeno kopališče, restavracija in kavarna. Centralna kurjava.

Ali ste že čitali

„Pravljice Iztoka“?

11 mičnih pravič je zbral invalid Ivan Vuk v knjigo, ki stane broš. 10 Din, po pošti pa 1.40 Din več. Vezana pa 20 Din. — Naročite si jo takoj pri tiskarni »Merkur«, Ljubljana, Simon Gregorčičeva ulica št. 13.

- Nova knjiga -

„Plamteči okovi“

od 18 letnega pesnika Mile Klopčiča.

Stane broš. 10 Din, po pošti pa 1 Din več. Vezana 20 Din. — Knjiga obsega 38 lepih pesmi. — Naroča se: Proletarska knjižnica, Ljubljana, Turjaški trg št. 2 (dvorišče).

Naročite si jo takoj!

Odgovorni urednik: Franc Belinc.
Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.